

[Undervisningsministeren.]

til det 15., eventuelt det 16. år, idet jeg stadig væk forudsætter, at de frie ungdomsskoler er med i billedet. Man bør hele tiden være opmærksom på, at det ikke er tilstrækkeligt, at man på papiret har fastsat et 8. skoleår, således som det er tilfældet i en del af de lande, man nu ofte henviser til, men hvor man ikke altid har praktiske muligheder for at kunne gennemføre det før adskillige år frem i tiden. Det vigtigste er, at forholdene nu tilrettelægges sådan ved vore skoler, at den udvidede undervisning kan gennemføres i praksis. Det behøver ikke at ligge ret langt borte. Jeg er enig med det ærede medlem i, at vi skal gøre alt, hvad vi formår, for at skabe anerkendelse og respekt for undervisningen i 8. og 9. klasse, så denne uddannelse kan blive anerkendt inden for det praktiske erhvervsliv på samme måde, som eksamensskolen bliver det inden for de områder, denne skole i særlig grad uddanner til. Hvis vi skal kunne bidrage til at tage presset bort fra eksamensskolen, det pres, som har forvoldt umådelig skade for denne skole, må man kunne tilbyde de børn, der ikke egner sig for eksamenslæsning, en undervisning, der svarer til deres evner og anlæg, som de kan interessere sig for, og som kan være en hjælp for dem til at fylde en plads i samfundslivet, hvilket alle forældre naturligvis ønsker for deres børn.

Hvis dette skal ske, må denne undervisning uden for eksamensskolen kunne føre til noget og betyde noget for børnenes modning og udvikling og også for deres ansættelsesmuligheder inden for erhvervslivet. Jeg er enig med det ærede medlem i, at undervisningen på disse områder må lægges således til rette, at det ikke bliver uoverkommeligt for børnene fra de fattigste hjem at få denne undervisning. Hvordan det praktisk skal ordnes, tror jeg vi må overveje nøjere.

Ligesom det ærede medlem har jeg også indtryk af, at der er stor interesse ude i kommunerne for at udnytte de mange muligheder, som den nye ungdomsskolelov betyder. Jeg vil gerne bidrage til at opmuntre og opfordre kommunerne til at udnytte disse muligheder, og jeg har ved mange lejligheder fået udtalelser fra ledende kommunalfolk, der viser, at man i kommunalbesty-

relserne landet over er opmærksom på den store opgave, der her foreligger.

Det ærede medlems bemærkning om den frivillige voksenundervisning påhørte jeg også med interesse. Jeg tror dog, vi på dette område her i Danmark ikke behøver at slå øjnene ned, når vi møder folk fra andre nationer.

Vi har i det frie folkelige oplysningsarbejde på vore højskoler og ungdomsskoler, gennem folkeuniversiteter og det frie oplysningsarbejde i henhold til aftenskoleloven og andre love et grundlag at bygge på, som andre lande i verden misunder os. Og der viser sig her i landet i disse år en interesse for og tilsutning til det frie oplysningsarbejde, som er større end vistnok nogen sinde før. Det betyder ikke, at vi har nået det fuldkomne. Der vil stadig være nyt, som kan tages op på disse områder, og som jeg gerne vil være med til at drøfte; men jeg tror, det med sandhed kan siges, at der virkelig findes et grundlag at bygge på og en ansvarsfølelse i befolkningen over for dette arbejde, som giver håb om, at opgaven vil kunne løses på tilfredsstillende måde.

Det ærede medlem hr. Gustav Pedersen, folketingets højtærede formand, fremsatte nogle synspunkter vedrørende forfatterunderstøttelser og opfordrede til, at man ved fordelingen af statens midler til dette formål var opmærksom på den folkelige, historiske litteraturs betydning og de vanskeligheder, forfattere, der beskæftiger sig med disse emner, har at kæmpe med. Jeg er i det væsentlige enig med formanden i hans betragtninger, og jeg skal sørge for, at det sagskyndige udvalg, der behandler forfatterunderstøttelser, bliver gjort bekendt med de fremsatte synspunkter.

Det ærede medlem hr. Vivike nævnte i sin tale i går, at Århus universitet må forudse en fordobling af antallet af studerende og lærere i løbet af de næste 5 år, og spurgte, hvorledes man vil opfylde det lokale behov, der opstår herved. Det ærede medlem pegede navnlig på de militære arealer, der ligger omkring universitetsparken, og spurgte, om de kunne inddrages til universitetets brug. Jeg kan oplyse, at vi allerede er i fuld gang med at skabe grundlag for at løse problemerne om disse arealer. Der har mellem de to ministerier, under-